

De col·laboració

Revista de revistes

per C.

PROBLEMES D'HABITACIO

Arreu, malgrat les condicions econòmiques no siguin les més favorables, ha estat necessari plantejar i resoldre, encara que sigui parcialment, la qüestió de les barraques i altres vivendes mancadades de tota condició per a viure-hi com les dels barris més pobres de les ciutats.

Als projectes de *slum-clearance* (supressió de les vivendes inhabitables) que estan en vies d'execució a Londres, Liverpool, Birmingham i altres ciutats angleses; a les construccions de barris sencers per famílies modestes fetes a Viena i Stuttgart, Dortmund i altres ciutats alemanyes, poden afegir-s'hi els estudis fets i les disposicions preses en algunes ciutats franceses. Entre elles, a París, hom ha pretès resoldre la important qüestió de l'assaniment de les fortificacions, barris improvisats, de densa població, la majoria de la qual vivia en construccions elementals i en barraques fetes de qualsevol material aprofitable. Aquestes fortificacions, situades als límits de París i separant aquest dels municipis veïns (Saint-Ouen, Vincennes, Neuilly, Cl'chy, Montrouge, etcètera) eren com una mena de *no man's land*, és a dir, zona neutra militar, en la qual tenia drets l'Estat, però que, en créixer París, fou envaïda creixent-hi cofurnes sense que ningú hi parés esment.

La invasió de les fortificacions ha arribat a un grau extrem, constituint per la seva població encofurnada un perill per a la higiene pública i hom ha vist que la nostra morbilitat era bastant elevada en totes aquestes barriades de barraques improvisades en pocs anys.

Les autoritats han pretès remeiar el problema,

construint *habitations bon marché* en les superfícies fortificades, i aquestes cases barates, subvencionades amb fons oficials, han resultat ben poc satisfactòries pels seus resultats. La mortalitat resulta en elles tan alta com en les antigues aglomeracions de cofurnes, i en les 8.000 famílies allotjades en elles hi hagué, en 1930, 1515 casos de malalties infeccioses. Alguns dels estants són pensionats de la guerra tuberculosos, i en 1931 hi hagué, de 316 defuncions, un 42 per cent de morts per tuberculosi. La declaració de tuberculosi no és ara obligatòria a França, i els reglaments que regeixen les noves cases barates no disposen l'exclusió per tuberculosi.

Aquests mals per als quals es difícil de trobar remei, han estat exposats pel Dr. H. Roueche, en un article de *Le Siècle Médical*. On hi hauria d'haver grans espais lliures (parcs i camps de jocs), hi ha ara enormes *caravanterails* que són una amenaça per afavorir la difusió de malalties infeccioses, i són construccions que, ja no és possible suprimir tan fàcilment com les aglomeracions de barraques, i si costant despeses creixudes.

És de creure que l'escassa sanitat d'aquestes construccions té raons més que sòlides que la llur mateixa construcció i que una intensa campanya higiènica podrà resoldre el problema. No gens menys el cas és demostratiu del que representen com perill les cases barates que s'han fet sense seguir un pla i sense esment de qui ha de poblar-les.

ELS SANATORIS SÓN NECESSARIS

L'Acadèmia de Medicina de París ha discutit la qüestió dels sanatoris. Una comissió constituï-